

[Poul Schlüter.]

klart sige forud for en vanskelig overenskomstsituation, at der kan bygges på, at man søger at fastholde reallønnen på den måde, at skattelettelser i hvert fald i et vist omfang kommer til at erstatte stigende papirlønninger. Der er brug for en sådan erklæring. Det kan ikke hjælpe, at skattelettelsen nu skal til at fordufte.

Vi mener i det konservative folkeparti, at uden en kraftig hestekur klarer vi os ikke gennem vanskelighederne. Regeringens politik er på alle leder og kanter en ny rekord i dansk gældssætning, men det er ingen løsning. Det er blot en udskydelse af problemernes løsning.

Hvad er så det nødvendige modstykke til regeringens helt utilstrækkelige politik? I det konservative folkeparti mener vi, at ingen kan komme uden om, at vi må reducere statens udgifter i milliardstørrelsen. Vi får ikke orden i dansk økonomi og tilstrækkelig tillid til vor fremtid, uden at Danmark for alvor arbejder sig væk fra de alt for høje offentlige budgetter, som nu ødelægger samfundsøkonomien. Det er det ene.

Det næste er, at hvis vi skal klare vort investeringsbehov, så har vi brug for både på kort og på længere sigt at få etableret en større privat opsparing.

Det tredje mener vi i det konservative folkeparti må være, at regeringen forsøger snarest muligt — og det vil sige meget hurtigt — at få etableret rammerne for de næste års omkostningsudvikling. Nøglen må være moderat skattelettelse til gengæld for afkald på den sædvanlige stigning i pengelønnen, som jo for resten i reglen ingen får øget købekraft af.

Vi opfordrer regeringen til ikke at forsøge denne omkostningsdæmpende politik i sidste øjeblik, som man plejer, men at tage fat nu. Er dette afgørende? Ja, det er det. Hvis man nu kan lægge rammen for de kommende års omkostningsniveau, vil det være muligt for virksomhederne at kalkulere på et sikkert grundlag. Så kan det lade sig gøre at afgive bindende tilbud til udenlandske kunder, fordi man kender sit prisgrundlag. Det vil mere end noget andet kunne bidrage til at skabe optimisme og fremtidsstro, så vi får gang i produktionen igen. Det vil kunne give

højere beskæftigelse tidligere og betyde, at vi kan vinde ind på betalingsbalanceunderskuddet.

Det fjerde punkt — og det er det sidste — vi lægger afgørende vægt på, er en vilje til at afvikle restriktioner og indgreb, som i dag er som en spændetroje for initiativ i erhvervslivet. Jeg nævner avancementstoppet, der er inderlig overflødigt, som et vigtigt eksempel. Der er nok kun to muligheder både på kort og på lang sigt i dansk økonomisk politik. Den første er dårlig. Den går ud på, at vi løser betalingsbalanceproblemet gennem en alt for stor arbejdsløshed i alt for lang tid. Det er det, jeg frygter kan blive den faktiske løsning.

Den anden er bedre, den kræver megen politisk vilje. Den går ud på, at vi forbedrer konkurrenceevnen alvorligt. Det er den eneste chance, hvis vi skal kunne sælge flere danske varer herhjemme og i udlandet, og det kan kun ske ved at gøre dem forholdsvis billigere sammenlignet med vore konkurrenters. Der er ingen andre mulige metoder.

Må jeg sige til sidst, at vi mener, det danske samfund i denne tid på mange måder er præget af, at de, der har ønsket og fået ansvaret som befolkningens valgte repræsentanter, viser for ringe vilje og evne til at løfte ansvaret og til at styre målbevidst og håndfast. Hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag er dagens eksempel på denne manglende vilje til at løfte ansvaret. Hr. Kjeld Olesens dagsorden om Christianiaproblemet går ud på, at rømningen skal gennemføres, men, som det hedder, „uden nødvendig forsikelse“. Hvad er dog dette for tågesnak? Skal det nu betyde om et halvt år, om ét år eller om to år? En ting betyder det i al fald. Hvis denne dagsorden vedtages, så sætter folketinget selv sin beslutning fra i fjor ud af kraft, og man gør det sværere at nå en rolig afvikling, for det bliver ikke lettere om et halvt år. Der har været tid nok for regeringen og for christianitterne. Folketinget mister respekten, hvis man nu bøjer sig for pressionen.

Der er brug for en beslutning, men en anden end hr. Kjeld Olesens, og derfor skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne fremsætte følgende: